

дарност за испратепъ нѣкакъвъ шаекъ загатватъ се за нѣкакви работи, които по-отъ послѣ щѣли да му се съобщатъ, прѣдаватъ се поздравления отъ приятели и стареца и се свършва съ пожеланието за «скоро свидѣданіе.» Писмото е отъ 13-ий Мартъ 1890 год., обвиняемия обяснява това писмо така, че когато минавалъ прѣзъ Нишъ, срѣщналъ се съ емигрантѣ: Стефанъ Теневъ и Георги Великовъ, които го задължили да имъ испрати нѣколко метра шаекъ. Въ тефтерчето на Георги Великовъ сѫществува расходъ по въпросния шаекъ се подъ сѫщата рубрика «разноски по дѣлото». Свидѣтелката Клия Карагюлева иъ показанията си срѣщу обвиняемия разказва, че единъ денъ съ мѫжа си Александра, като се връщали отъ фабриката за София, послѣдния ѹ казалъ, че ѿще въземе Димитра Каастоянова и Наума Тюфекчиева и ѿще ги закара на фабриката, гдѣто, както е извѣстно, въ това врѣме се е криялъ Ив. Козаровъ. Сѫщата тая свидѣтелка, по отношението на Димитръ Ножаровъ, показва, че прѣзъ Октомврий мѣсецъ 1890 година мѫжътъ ѹ казалъ, че щѣль да отиде съ Ножарова иъ селото Княжево да посрѣщнатъ и да доведжатъ въ София нѣкой си тѣхенъ приятель на име Иванъ и дѣйствително, въ него денъ тѣ заминали за въ Княжево. Свидѣтелката твърди, че тоя Иванъ е сѫщия, който съ файтонъ ходилъ на фабриката имъ и който, по дѣлото се вижда, е Иванъ Козаровъ. Обвиняемия Ножаровъ се уличава още отъ приловенитѣ у него дѣвъ писма, получени отъ Бѣлградъ, съ застрешително и загадочно съдѣржание, отъ уклонивши се отъ прѣварителното дирение обвиняемъ Ставри (Крестю) Петковъ.

Обвиняемия Петръ Милковъ се уличава отъ слѣдующитѣ показания на свидѣтеля Донча Проданова: около 20—25 Мартъ 1891 година, свидѣтеля отишълъ отъ Кюстенджа въ Галацъ, гдѣто слѣзалъ въ хотелъ «Бѣлгария», въ стаята въ която ношуvalъ, имало още дв.ма бѣлгари емигранти, които му рассказали, че тѣ убили министра Бѣлчева, вмѣсто министра Стамболова, противъ когото е било съзаклятието имъ и че очаквали и другитѣ си двама другари, които прѣзъ сѫщата ноќь пристигнали съ руския паракходъ. На сутринта, го молили да не обажда никому нищо отъ това, което сѫму казали, да поздрави агентския помощникъ на Гагариновитѣ паракходи въ Черна-Вода и му прѣдаде, че лицето, за което